

[Agerschou]

ikke nogen klar forestilling om, hvad de amtskommunale opgaver egentlig drejer sig om, og man har heller ikke noget videre kendskab til Fremskridtspartiets egen politik.

Lad mig nævne nogle eksempler på det totale kaos, der præger forslagenes bemærkninger.

I forslaget til lov om nedlæggelse af amtskommunerne står der f.eks., at sygehuse skal være selvstyrende under sundhedsministerens overordnede ledelse. Hvordan har Fremskridtspartiet tænkt sig at det skal foregå?

Der står også, at der ikke skal kræves kaution ved indlæggelse på et andet sygehus end det, man hører til. Betyder det, at man overhovedet ikke skal tilhøre noget sygehusområde? Og hvem skal så i givet fald betale?

Der står senere, at erfaringer har vist, at udlægningen af særforsorgen til amtskommunerne var en fejltilstand. Jeg vil gerne have oplyst af Fremskridtspartiet, hvilke erfaringer det er.

Der står senere, at Fremskridtspartiet ønsker at føre særforsorgen tilbage til staten. Samtidig fremgår det af Fremskridtspartiets ændringsforslag til finanslovsforslaget, at man vil reducere Socialstyrelsen. Hvordan hænger det sammen?

Der står i forslagets bemærkninger, at henvisning til plejefamilier, døgninstitutioner, bofællesskaber og andre foranstaltninger ved anbringelse af børn skal være en kommunal opgave. Jamen det er det også i dag, bortset fra at det skal foregå i samarbejde med amtskommunen. Hvis det udelukkende skal være en kommunal opgave, vil jeg gerne høre Fremskridtspartiets mening om, hvem der så skal have ansvaret for, at der overhovedet er døgninstitutioner. Det melder Fremskridtspartiets historie nemlig ikke noget om.

Der står videre, at vejene skal overtages af Vejdirektoratet i samarbejde med Planstyrelsen. Ifølge Fremskridtspartiets ændringsforslag til finanslovsforslaget skal Planstyrelsen helt afskaffes og Vejdirektoratet reduceres. Hvordan hænger det sammen?

Senere i bemærkningerne står der, at Planstyrelsen og Vejdirektoratet også skal tage sig af miljøforanstaltninger. Det gør de ikke i dag. Hvorfor skal de efter Fremskridtspartiets mening rodes ind i det?

Der står senere, at amtskommunerne har foretaget planlægning af sektorplaner med én om

dagen. Er det korrekt, vil jeg gerne spørge Fremskridtspartiet om.

Der står, at 20 pct. af de amtskommunale udgifter går til administration. Er det korrekt, vil jeg gerne spørge Fremskridtspartiet om.

Til slut vil jeg gerne sige, at der er en lang række opgaver, som nu ligger i amtskommunerne, og hvis placering, hvis amtskommunerne bliver nedlagt, Fremskridtspartiet overhovedet ikke har taget stilling til.

Alt i alt er det en utrolig rodet forestilling, Fremskridtspartiet belemrer Folketinget med. I SF er vi klar til en diskussion om opgavefordelingen mellem stat, amter og kommuner, men denne venstrehåndsstiløvelse, der er udført med lukkede øjne foran en skrivemaskine, kan ikke danne udgangspunkt for noget som helst.

Heller ikke i bemærkningerne til forslaget om nedlæggelse af statsamterne er der nogen anvisninger på, hvor Fremskridtspartiet vil placere de opgaver, statsamterne har i dag.

SF er klar til en diskussion om statsamternes fremtidige rolle, også om, hvorvidt de overhovedet skal have en, men ikke på grundlag af Fremskridtspartiets forslag. Det kan nemlig ikke lade sig gøre.

Mejdahl (V):

Jeg skal ikke på dette fremskredne tidspunkt bruge mange ord på de to forslag. Vi havde jo begge forslag til debat her i Tinget den 7. april i år, og jeg vil derfor henvise til det, jeg på Venstres vegne sagde dengang.

Jeg vil dog godt fremføre ét principielt synspunkt vedrørende spørgsmålet om amterne.

I Venstre synes vi, det ville være mere frugtbart at slå fast, at den kommunale og amtskommunale struktur, vi fik ved kommunalreformen i 1970, foreløbig ligger fast, end at diskutere nedlæggelse. Det, det handler om, er at få disse enheder til at fungere så godt som muligt, så vi udnytter ressourcerne optimalt.

Vi vil derimod gerne se på opgavefordelingen – et arbejde, der for øvrigt er i fuld gang – idet vi mener, at kommunerne skal løse de fleste mulige opgaver, og at centraladministrationen må give slip på alt det, der kan løses i kommuner og amtskommuner. Det er jo det, man har forsømt at gøre nok ved.

Med hensyn til statsamterne vil vi ikke ændre på forholdene dér, før vi ser en måde, som deres opgaver kan løses bedre på, og den ser vi ikke endnu.